

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. II. De principe dono, Deiparæ vetustissimâ icone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](#)

CAPUT II.

*De principe dono, Deiparæ veti
stissimâ Icone.*

QVONIAM ab Icone Deiparæ legneâ, quæ in arâ sacelli Mariae ai ferreis præclusa clathris venerationi populi proponitur, vniuersa loci religio manauit; eam ornem nobilissimum sacelli ornementum, & Oetinganæ gaza merito capit habetur.. Stat Virgo, dexta insidentem brachio filium, lauâ manu præfixo lilio sceptrum gerens. Dexteram filii globus implet caro leus, supremi insigne principatus lauâ modicè ante matris humerum attollitur. Vestis rubet: aureo ram limbus obit. Caput Virginis operit pileus, formâ principibus singulari, crucibus in orbem distinctu reliquum corpus conuestit cyclo rubra, aureo limbo finita; pallium que candicans, fibulâ supra pectus

REXUM

nexus. Hæc à cælatore & pictore
statuæ species. quam dudum piorum
liberalitas palliis auro argentoque ri-
gentibus, variâq; torquim, margari-
tarū, gemmârumq; gazâ intexit. Sti-
pant ab lateribus medium duæ virgi-
nes : Catharina, partem rotæ præ se
gerens : Margaretha draconem in-
festum edomans ; ambæ coronis, ve-
stiûmque cultu, siue genus regium,
siue regnum virtutis attestantes.

Quas Marianæ statuæ , multò licet
humiliores, propemodùm æquare
pictores cælatorésque solebant, plus
ingenio, quâm veritati indulgentes.

Quis autem hæc facello ornamenta
intulerit , nullo auctore certo com-
pertum habemus. Opinio est ab an-
tiquo, D. Rupertum, vti Deo Deipa-
ræque facellum dicauit ; ita patronæ
signum ibidem statuisse : inde ad no-
stra usque tempora inuiolatum ve-
tustate , latrociniis Vngaricis, vrbis
excidio , bellis intestinis , locum te-
nuisse.

nuisse. At postquam Gustauus Sue
corum Rex A. C. M DC XXXII. vi
etorem exercitum Boicæ intulit, &
niuersamque prouinciam terrore
compleuit; Oetingana cimelia in ac
cem Burckhusianam, statua Deipara
Salisburgum ab Elisabethâ Maximili
iani Bauari Electoris coniuge est
sportata, Aprili mense. Ibi eam re
ligiosissima Princeps in sacrario suo
collocavit, opportunum rebus tur
bidis solatium, certissimam Numini
irati mitigandi patronam. Subinde
de Paris Archiepiscopus, Oetingani
Virgini deuotissimus, statuam, an
nuente Elisabethâ Electrice, in prin
cipe vrbis Basilicâ, triginta diebus
Deiparæ ad cælum euectæ religiosu
populo colendam proposuit: & si
mul omnis è cultus commigravit
Accursum ab ærumnosis, congesta
munera, suspensa beneficiorum ac
ceptorum monumenta, sacrificis
supplicationibus, precibus, magni
animō.

animorum feroce certatum. Inter-
ea deducitur Boicâ hostilis exerci-
tus, recipiuntur vrbes, Rex Gustauus
in Misniâ Lucensi prælio occidit,
Oetinga in tuto esse iudicatur. Qua-
re Nouembri eiusdem anni mense
domum reportatur icon Deiparæ,
Principe Elisabethâ, & Paride Archi-
episcopo deduentibus. Oetingam
vii. Calendas Decembris, qui dies
D. Catharinæ sacer erat, peruentum:
pompa sacri pignoris hoc ordine du-
cta. Agmen ducebant Parœciæ, Oe-
tinganæ Ecclesiæ contributæ, longo
ordine, signis, Curionibúsq; discre-
tæ. Sequebatur Canonicorum Oe-
tinganorum, sacerdotumque obui-
am progressorum cœtus. Quibus
incedebant proximi, ordinis diuersi,
religiosi viri, Salisburgo ab Archie-
piscopo adducti. Post hos curru ve-
hebatur Archiepiscopns : quem
Crux, insigne dignitatis, à sacerdote
in equo gestata præibat. Succede-
bat

36 OETINGANA HISTORIA

bat in gestatorio magnificè exornato sacrum Deiparæ simulacrum: latera tegebant sacerdotes bini, equi uecti, lucernas hastilibus præfertes: mulos ephebi nobiles regebant. Elisabetha Electrix, curru vehens cum aulicâ familiâ, equitib[us]que custodiæ corporis adiunctis, clausit agmen. Ad ædem D. Magdalena di scensum in pedes à Principibus. Subbat pro vestibulo templi ara temporaria: proptèr quam mensa, in qua vestitus Pontificalis. Eo publicè induitus Archiepiscopus signum Deiparæ de lecticâ protulit, atque, circumductâ Sacellum Vetus supplicatione, per arcus triumphales tenuis Diuorum Philippi & Jacobi Apostolorum templo intulit. Vbi, personatis, hymno Ambrosiano, gratiis, a frequentem concionem dixit Hieronimas Dräxelius, æui nostri scriptor & Ecclesiastes in primis clarus. Indi suum ad Sacellum reportata patroni veteri

veteri statione reponitur, Archiepiscopo laudes canente, & ad elargienda porrò mortalibus beneficia inuitante. Cum statuâ Virginis allata sunt præclara auri, argenti, gemmarumque dona, quibus pietas populi Salisburgensis accepta beneficia testari, memoriam voluit stabilire. Archiepiscopus factum ex auro calicem, perpetuum rei gestæ monumentum, supellestili sacræ addidit. Salisburgenses adhæc, tantæ suâ ab urbe digressæ hospitis desiderium non ferentes, dulcem eius recor-dationem facello ad exemplum Oettingani condito consecrârunt, id-que Domui, quæ Lauretanæ gerit effigiem, adiunxerunt.